

УДК 35. 077. 7: 351. 761. 3

Грянка Григорій Володимирович –
доцент кафедри адміністративного права
і процесу Національної академії внутрі-
шніх справ, кандидат юридичних наук

Провадження у справах про адміністративні правопорушення за незаконний обіг наркотичних засобів і психотропних речовин

У статті розглядаються стадії провадження у справах про адміністративні правопорушення за незаконний обіг наркотичних засобів і психотропних речовин. Запропоновано внести зміни до окремих статей Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Ключові слова: адміністративні правопорушення, адміністративні стягнення, стадії, наркотичні засоби, психотропні речовини, провадження.

Протягом останніх років в Україні спостерігається стійка тенденція до подальшого загострення проблем у сфері незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, що, як зазначається у Концепції реалізації державної політики у сфері протидії поширенню наркоманії, боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2011–2015 роки, створює безпосередню загрозу генофонду нації, забезпеченню правопорядку, національній безпеці країни.

Так, із року в рік зростає розповсюдження наркоманії у суспільстві. Значно, у декілька разів, збільшилась кількість осіб, які незаконно вживають наркотики, особливо серед неповнолітніх. Продовжують зростати обсяги незаконного обігу наркотиків: кількість злочинів, пов'язаних з ними, досягла значної питомої ваги у загальній структурі злочинності, поширились випадки контрабандного надходження наркотиків на територію України, а також використання її як транзитної країни у сфері міжнародного наркобізнесу.

Наркотична ситуація в країні ускладнюється також зростанням активності кримінальних угруповань у сфері незаконного наркообігу та

трансформацією їх злочинної діяльності в умовах сьогодення – зрощенням і консолідацією кримінальних структур, створенням розгалуженої мережі розповсюдження наркотиків, відмиванням отриманих “наркоприбутків”, розширенням зв’язків із міжнародною наркомафією. Тільки в 2010 році правоохоронцями вилучено 12 т наркотиків, що перевищує показник 2009 року. Сьогодні лишається реальною можливістю вільного придбання популярних серед молоді різноманітних сумішей для куріння із вмістом сильнодіючих засобів.

За таких умов боротьба з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів набуває статусу важливої складової частини державної політики, а одними з пріоритетних напрямів її реалізації постають ефективна протидія злочинності, пов’язаної з незаконним обігом наркотиків, спрямована, насамперед, на зниження рівня їх незаконного пропонування, та запобігання незаконному вживанню наркотиків, тобто зменшення попиту на них. Збалансований підхід до вказаних напрямів у діяльності правоохоронних органів держави є вимогою сьогодення.

Для досягнення цієї мети Концепцією реалізації державної політики у сфері протидії поширенню наркоманії, боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів на 2011–2015 роки, серед інших основних організаційних заходів, передбачається, зокрема, підвищення рівня кваліфікації працівників правоохоронних органів.

Таким чином, посилення кадрового забезпечення підрозділів правоохоронних органів по боротьбі з незаконним обігом наркотиків, підвищення рівня підготовки та професіоналізму їх особового складу, постають однією з необхідних умов забезпечення успішної реалізації заходів щодо ефективної протидії цьому негативному соціальному явищу. Адже, як зазначають дослідники, тільки в органах внутрішніх справ України значна частина працівників по цій лінії роботи немає достатнього рівня професіоналізму, що, перш за все, обумовлено неповнотою необхідних спеціальних знань, відсутністю необхідних умінь і навичок їх практичного застосування.

Такий стан справ щодо професійної підготовки працівників правоохоронних органів по боротьбі з незаконним обігом наркотиків зумовлює необхідність упровадження нових організаційних, навчальних і методичних підходів, покликаних забезпечити належний рівень їх підготовки.

Тому метою даної статті є дослідити стадії провадження у справах про адміністративні правопорушення за незаконний обіг наркотичних засобів і психотропних речовин.

З метою висвітлення питання, що стосується адміністративно-процесуальних заходів, які застосовуються до правопорушників з приводу вчинення ними проступків, пов’язаних з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин, необхідно, насамперед, розглянути стадії

провадження у справах про адміністративні правопорушення за незаконний обіг наркотичних засобів і психотропних речовин. Так, з цього питання в теорії адміністративного права і процесу є багато наукових напрацювань, зокрема, вітчизняних учених Є. В. Додіна, І. П. Голосніченка, Н. І. Золотарьової, В. К. Колпакова, Л. В. Сороки та інших.

Діяльність учасників провадження в справах про адміністративні проступки розвивається у часі як послідовна низка пов'язаних між собою процесуальних дій щодо реалізації прав та взаємних обов'язків. Увесь процес складається з кількох фаз розвитку, що змінюють одна одну, і традиційно позначаються терміном "стадії".

Досить ґрунтовну позицію займає з цього питання В. К. Колпаков [1, С. 226]. Він пропонує такі стадії провадження:

1. Порухення справи: а) встановлення ознак правопорушення; б) доставлення правопорушника; в) установлення особи правопорушника (прізвище, ім'я, по батькові, вік, місце проживання); г) прийняття рішення про порушення справи; д) оформлення рішення про порушення справи.

2. Адміністративне розслідування: а) зібрання доказів (пояснення осіб, які мають причетність до вчинку і свідків, висновки спеціалістів, показання технічних приладів тощо); б) установлення даних, що характеризують особу правопорушника (попередні протиправні вчинки та їх наслідки, місце роботи, сімейний стан і стан здоров'я, джерела існування тощо); в) процесуальне оформлення результатів розслідування; г) направлення матеріалів для розгляду за підвідомчістю.

3. Розгляд справи: а) підготовка справи до розгляду і заслуховування; б) заслуховування справи.

4. Винесення постанови: а) прийняття постанови; б) доведення постанови до відома.

5. Перегляд постанови: а) оскарження, опротестування постанови; б) перевірка законності постанови; в) винесення рішення; г) реалізація рішення.

6. Виконання постанови: а) звернення постанови до виконання; б) безпосереднє виконання.

І. П. Голосніченко, досліджуючи провадження у справах про адміністративні правопорушення, що посягають на відносини у сфері обігу наркотичних засобів та психотропних речовин і прекурсорів, визначає наступні стадії: 1) порушення справи про адміністративний проступок; 2) попереднє адміністративне розслідування проступків; 3) розгляд справи та винесення постанов; 4) перегляд і виконання постанов у справах про адміністративні правопорушення [2, с. 73].

Л. В. Сорока підтримує концепцію тих науковців, які пропонують наступні стадії:

1) порушення справи;

2) адміністративне розслідування;
3) розгляд справи і винесення постанови;
4) перегляд постанови;
5) виконання постанови [3, с. 123]. Як бачимо, особливої різниці в стадіях, про які говорять учені, немає. Головним є те, що зберігається послідовність і логічність, яка повинна забезпечувати повне, всебічне та об'єктивне дослідження матеріалів справи про адміністративне правопорушення і винесення законного рішення, яке буде виконано.

Отже, розглянемо основні аспекти, що стосуються окремих стадій адміністративного провадження.

Аналізуючи стадію порушення справи про адміністративне правопорушення, І. П. Голосніченко дійшов висновку, що актами порушення справи про адміністративні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів і психотропних речовин є такі: а) складання протоколу про адміністративне правопорушення; б) вказівка компетентної особи (резолуція на заяві, повідомленні чи іншому документі) про порушення адміністративного провадження; в) постанова органу дізнання, слідчого, прокурора, судді, ухвала суду про відмову в порушенні кримінальної справи й передачі матеріалів для застосування заходів адміністративного стягнення; г) направлення судом компетентному органу матеріалів справи, якщо суд у процесі їх розгляду дійшов висновку, що в діянні особи відсутні ознаки складу злочину, але є ознаки адміністративного проступку [2, с. 80].

Відповідно до ст.ст. 222, 255 КУпАП у справах про адміністративні правопорушення, які посягають на сферу обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, протоколи мають право складати:

уповноважені на те посадові особи органів внутрішніх справ за вчинення проступків, передбачених ч. 1 ст. 44, ст. 44-1, ч. 1 ст.106-1, ст. 106-2, ст. 129, ст. 130, ст. 164 КУпАП;

посадові особи військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку в Збройних Силах України (про правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів (ч. 1, 2 ст. 130 КУпАП);

позаштатний інспектор Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства (ч. 3 ст. 129, ч. 3, 4 ст. 130);

посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад (ч.1 ст. 106-1, ст. 106-2 КУпАП) [4].

У зв'язку із прийняттям Закону України "Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності у сфері карантину рослин" було виключено пункт, який передбачав обов'язок державної служби з карантину рослин складати адміністративні протоколи за ст. ст. 105 – 106-2 КУпАП [5]. А від так законодавець залишив неврегульованим питання щодо органу адмініст-

ративної юрисдикції, який уповноважений складати протокол про адміністративне правопорушення за ч. 2 ст. 106-1 КУпАП (Невжиття землекористувачами або землевласниками на закріплених за ними земельних ділянках заходів щодо знищення дикорослих конопель чи снотворного маку). Таким чином, пропонуємо внести зміни до пп. 1 і 2 ч. 1 ст. 255 КУпАП, поклавши на посадових осіб органів внутрішніх справ і посадових осіб, уповноважених на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад, обов'язок складати адміністративні протоколи за ч. 2 ст. 106-1 КУпАП.

Стосовно стадії попереднього адміністративного розслідування, то знову ж таки, єдиної точки зору щодо визнання її окремою стадією науковці не мають. Однак, не можна не погодитись, що така стадія має право на існування, та охоплює наступні елементи: опитування свідків, правопорушника, потерпілих, дослідження речових доказів, огляд речей та особистий огляд, призначення експертизи, попереднє вивчення матеріалів справи.

Розглядаючи стадію про розгляд справи та винесення постанови, І. П. Голосніченко вказує, що особливості даної стадії залежать від таких факторів: 1) виду справ про адміністративні правопорушення; 2) виду органу адміністративної юрисдикції, який розглядає справу про адміністративне правопорушення; 3) характеристик особи, яка притягається до адміністративної відповідальності [2, с. 112].

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 44, ст.ст. 44-1, 106-1, 106-2, розглядаються протягом доби, ст.ст. 129, 130, 164 розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня одержання органом (посадовою особою), правомочним розглядати справу, протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи.

Відповідно до ч. 2 ст. 268 КУпАП законодавець установив, що при розгляді справ про адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 44 КУпАП, присутність особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, є обов'язковою. В разі ухилення її від явки на виклик органу адміністративної юрисдикції, особу може бути піддано приводу органом внутрішніх справ. Такий захід є необхідним, оскільки заочний розгляд цих справ знижує виховний ефект, не забезпечує оцінки правопорушником своїх дій, не сприяє запобіганню нових проступків, не створює умов для виявлення підстав, котрі сприяють учиненню порушень.

Після розгляду та вивчення матеріалів справи відповідним органом виносяться одна з таких постанов: 1) про накладення адміністративного стягнення; 2) про застосування заходів впливу, передбачених ст. 24-1 КУпАП; 3) про закриття справи.

У даному питанні необхідно звернути увагу на те, що постанова про закриття справи і звільнення від адміністративної відповідальності виносяться також у випадку, передбаченому ч. 2 ст. 44 КУпАП. А саме

у разі добровільної здачі особою наркотичних засобів або психотропних речовин, які були у неї в невеликих розмірах і які вона виробила, виготовила, придбала, зберігала, перевозила чи пересилала без мети збуту, вона не буде притягуватися до адміністративної відповідальності. Під добровільною здачею наркотичних засобів або психотропних речовин розуміють учинену за власною волею особи, якій вони фактично належать, нею особисто або з використанням третіх осіб передачу їх у повному обсязі будь-яким способом під контроль публічної влади при усвідомленні такою особою можливості подальшого незаконного володіння такими речовинами [6, с. 9]. Тому усна чи письмова заява про бажання добровільно здати наркотичні засоби чи психотропні речовини, зроблена особою під час затримання чи обшуку, сама по собі не може визнаватися підставою для звільнення від відповідальності.

На підставі цього можна сказати, що умовами застосування інституту звільнення від адміністративної відповідальності є:

– особа прийняла безумовне рішення про добровільну здачу, а не через несприятливий збіг обставин і це рішення було остаточним;

– на момент добровільної здачі вона не вчинила іншого закінченого адміністративного проступку, пов'язаного з незаконними діями з наркотичними засобами або психотропними речовинами.

На відміну від норм кримінально-процесуального права, які відображаються в КПК України, діючий Кодекс України про адміністративні правопорушення немає визначення та чіткого переліку підстав і приводів до порушення адміністративного провадження. Використовуючи метод аналогії застосування норм права, можна сказати, що підставою для порушення справи є здійснення особою діяння, яке має ознаки адміністративного правопорушення, передбаченого ст.ст. 44, 44-1, 106-1, 106-2, 129, 130, 164 КУпАП. Приводом для порушення справи є одержання інформації про діяння, що має ознаки складу правопорушення. Така інформація може бути отримана в будь-якій формі: повідомлення очевидців, посадових осіб державних органів, громадських організацій, засобів масової інформації, безпосереднє виявлення факту порушення працівниками міліції, посадовими особами, представниками державних спеціалізованих інспекцій, прокурорами та складені про це рапорти, акти і постанови (прокурора), окрім заяв потерпілих та їхніх родичів.

Визначаючи те, що через нечіткість державної політики у сфері боротьби з незаконним обігом наркотиків актуальною є проблема, коли практичні працівники підрозділів БНОН не приділяють достатньої та належної уваги збору доказів по наявним матеріалам справ про адміністративні правопорушення, які знаходяться в їх провадженні. Документування діяння правопорушника здійснюється поверхнево, часто ігноруються норми адміністративного законодавства, що призводить до закриття справ та неприя-

гнення особи до відповідальності. На противагу цьому, Є. В. Додін наголошував на необхідності ретельного вивчення обставин справи. Ця пізнавальна діяльність, спрямована на з'ясування фактичних обставин справи, є спеціальним видом пізнання. Доказування для органів управління є так само необхідною умовою у справі встановлення істини, як і для судово-слідчих органів [7, с. 39–40].

Отже, необхідно з'ясувати, які ж заходи адміністративно-процесуального примусу застосовуються до осіб, які вчиняють правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів і психотропних речовин. На нашій погляд, ними є:

- доставлення правопорушника;
- затримання;
- огляд речей і документів;
- вилучення речей і документів;
- накладення адміністративних стягнень.

З метою складення протоколу, як передбачає ст. 259 КУпАП, про адміністративне правопорушення в разі неможливості скласти його на місці вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим, порушника може бути доставлено в міліцію. Доставлення порушника має бути проведено в можливо короткий строк.

Відповідно до ст.ст. 262 та 263 КУпАП адміністративне затримання провадиться органами внутрішніх справ у разі порушення правил обігу наркотичних засобів або психотропних речовин. Осіб, які порушили правила обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, може бути затримано на строк до трьох годин для складання протоколу, а в необхідних випадках – для встановлення особи, проведення медичного огляду, з'ясування обставин придбання вилучених наркотичних засобів і психотропних речовин та їх дослідження – до трьох діб з повідомленням про це письмово прокурора протягом двадцяти чотирьох годин з моменту затримання.

Стаття 264 КУпАП регламентує порядок особистого огляду і встановлює, що він може провадитися уповноваженою на те особою однієї статі з оглядуваним та в присутності двох понятих тієї ж статі. В адміністративній практиці боротьби з адміністративними правопорушеннями, які посягають на сферу обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, особистий огляд має важливе значення. З його допомогою можуть бути виявлені наркотичні засоби та психотропні речовини у невеликих розмірах, які можуть знаходитися як в одязі особи, яку оглядають, так і в отворах її тіла [8, с. 163].

Наркотичні засоби та психотропні речовини, які були виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей, вилучаються посадовими особами органів внутрішніх справ. Вилучені речі і документи зберігаються у місцях, які визначають органи внутрішніх справ до розгляду справи по суті.

Речі та документи, що є знаряддям або безпосереднім об'єктом правопорушення, виявлені під час затримання, особистого огляду або огляду речей, вилучаються відповідними посадовими особами органів, що передбачено ст. 265 КУпАП. Про вилучення речей і документів складається протокол або робиться відповідний запис у протоколі про адміністративне правопорушення, про огляд речей або адміністративне затримання.

Аналізуючи Кодекс України про адміністративні правопорушення, можна зробити висновок про те, що стягненнями, які накладаються на осіб, що вчинили адміністративне правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 44, ст.ст. 44-1, 106-1, 106-2, 129, 130 та 164 КУпАП, є: 1) штраф; 2) оплатне вилучення транспортного засобу; 3) позбавлення права керування транспортними засобами; 4) конфіскація; 5) громадські роботи; 6) адміністративний арешт. При чому останній стосується виключно за ч. 1 ст. 44, ч. 1, 2, 5, 6 ст. 130 КУпАП.

Штраф має бути сплачений порушником не пізніше як через п'ятнадцять днів із дня вручення йому постанови про накладення штрафу, а в разі оскарження або опротестування такої постанови – не пізніше як через п'ятнадцять днів із дня повідомлення про залишення скарги або протесту без задоволення. У разі відсутності самостійного заробітку в осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративне правопорушення, штраф стягується з батьків або осіб, які їх замінюють (ст. 307 КУпАП). У разі несплати правопорушником штрафу у строк, установлений ч. 1 ст. 307 цього Кодексу, постанова про накладення штрафу надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання порушника, роботи або за місцезнаходженням його майна в порядку, встановленому законом.

У порядку примусового виконання постанови про стягнення штрафу за вчинення адміністративного правопорушення з правопорушника стягується: подвійний розмір штрафу, визначеного у відповідній статті цього Кодексу та зазначеного у постанові про стягнення штрафу.

Оплатне вилучення транспортного засобу, який став знаряддям учинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, полягає в його примусовому вилученні за рішенням суду і наступній реалізації з передачею вирученої суми колишньому власникові з відрахуванням витрат по реалізації вилученого предмета.

Позбавлення наданого даному громадянину права керування транспортними засобами застосовується на строк до трьох років за грубе або повторне порушення порядку користування цим правом або на строк до десяти років за систематичне порушення порядку користування цим правом.

Позбавлення права керування засобами транспорту не може застосовуватись до осіб, які користуються цими засобами в зв'язку з інвалідністю, за винятком випадків керування в стані алкогольного, наркотичного чи

іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також у разі невиконання вимоги працівника міліції про зупинку транспортного засобу, залишення на порушення вимог установлених правил місця дорожньо-транспортної пригоди, учасниками якої вони є, ухилення від огляду на наявність алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Під маломірними суднами у ч. 3 ст. 129, ч. 5 ст. 130 КУпАП слід розуміти самохідні судна з головними двигунами потужністю менш як 75 к. с. (55 кВт) і несамохідні судна та парусні судна валовою місткістю менш як 80 реєстрових тонн (або одиниць), а також моторні судна незалежно від потужності двигунів, але валовою місткістю не більш як 10 реєстрових тонн (або одиниць) та несамохідні судна (гребні човни вантажопідйомністю 100 і більше кілограмів, байдарки – 150 і більше кілограмів і надувні судна – 225 і більше кілограмів), що належать громадянам. Виходячи з даного розуміння, необхідно відзначити, що в ч. 5 ст. 130 КУпАП некоректно зазначено таке стягнення як “позбавлення права керування всіма видами плавучих засобів”, так як ч. 2 ст. 30 даного Кодексу визначає “позбавлення наданого даному громадянину права керування транспортними засобами застосовується на строк до трьох років за грубе або повторне порушення порядку користування цим правом або на строк до десяти років за систематичне порушення порядку користування цим правом”. Виходячи з даного дослідження, пропонується внести зміни до ч. 2 ст. 30 КУпАП після слова “засобами”, доповнити словами “керування всіма видами плавучих засобів”.

Конфіскація застосовується за ст.ст. 106-2, 164 КУпАП як додатковий вид адміністративного стягнення.

Громадські роботи призначаються за ч. 1, 2, 5 ст. 30 КУпАП судом і полягають у виконанні особою, яка вчинила адміністративне правопорушення, у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт, вид яких визначають органи місцевого самоврядування.

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про застосування адміністративного арешту виконується негайно після її винесення. Згідно зі ст. 327 КУпАП осіб, підданих адміністративному арешту, тримають під вартою в місцях, що їх визначають органи внутрішніх справ. При виконанні постанови про застосування адміністративного арешту арештовані піддаються особистому оглядові. Строк адміністративного затримання зараховується до строку адміністративного арешту. Відбування адміністративного арешту провадиться за правилами, встановленими законами України.

Підсумовуючи вищевикладене, необхідно відзначити, що подальше дослідження питань, які стосуються стадій провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів чи пси-

хотропних речовин, методів їх правового регулювання, враховуючи їх недостатню висвітленість у літературі, є актуальним і сприятиме вдосконаленню адміністративного законодавства.

Список використаних джерел

1. Колпаков В. К. Адміністративна відповідальність : навч. посіб. / Колпаков В. К. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 256 с.
2. Адміністративна відповідальність (загальні положення та правопорушення у сфері обігу наркотиків) : навч. посіб. / І. П. Голосніченко, Н. І. Золотарьова, Д. О. Штанько ; [за заг. ред. І. П. Голосніченко] ; МВС України. Київ. ін-т внутр. справ при НАВСУ. – Київ, 2002. – 140 с.
3. Сорока Л. В. Адміністративна відповідальність за незаконний обіг наркотичних засобів та психотропних речовин : дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Лариса Володимирівна Сорока. – К., 2005. – 191 с.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 груд. 1984 р. // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
5. Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності у сфері карантину рослин : Закон України від 19 квіт. 2007 р. // Відомості Верховної Ради України – № 31. – Ст. 402.
6. Наден О. В. Спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності за злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.08 “Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право” / О. В. Наден–Х., 2003. – 20 с.
7. Додин Е. В. Доказательства в административном процессе / Е. В. Додин. – М. : Юрид. лит-ра, 1973. – 192 с.
8. Золотарьова Н. І. Провадження у справах про адміністративні правопорушення, що посягають на правові відносини обігу наркотичних засобів та психотропних речовин : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 “Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право” / Н. І. Золотарьова. – К., 2000. – 20 с.

В статье рассматриваются стадии производства об административных правонарушениях за незаконный оборот наркотических средств и психотропных веществ. Предложено внести изменения до отдельных статей Кодекса Украины об административных правонарушениях.

This article examines the stages of proceedings on Administrative offences for illegal trafficking of drugs and psychotropic substances. The author offers to make changes to the certain articles of the Code of Ukraine on Administrative offences.

Стаття надійшла до редакції журналу 3 листопада 2011 року.